

stændigheder, som er indtruffet umiddelbart i forbindelse med, at en vis handling skulle foretages over for patentmyndigheden. Bestemmelsen gælder også sådanne omstændigheder, der har indvirket på forbindelsen mellem en ansøger og dennes fuldmægtig.

Det kræves efter bestemmelsen, at ansøgeren skal have lidt retstab ved at overskride en frist. Der kan være tale om frister fastsat såvel i loven, bekendtgørelsen og patentbestemmelserne som i individuelle tilfælde. Imidlertid indebærer kravet om, at der skal være indtrådt et retstab, at fristoverskridelsen skal have haft til umiddelbar følge, at f. eks. en ansøgning er blevet afslået, eller at adgang til klage ikke har kunnet udnyttes. Retstab kan derimod ikke anses for indtrådt, hvis en ansøgning er blevet henlagt, f. eks. fordi fremlæggesafgift ikke er betalt rettidigt, når ansøgningen stadig kan genoptages mod betaling af genoptagelsesafgiften, jfr. § 20.

Det fremgår af § 72, stk. 1, at patentmyndigheden skal kunne opkræve en afgift for genoprettelse. Hjemlen herfor findes i patentlovens § 69. Patentsamarbejdsaktaten giver ikke mulighed for at opkræve en afgift, hvorfor en tilsvarende bestemmelse ikke findes i lovforslaget § 73.

Lovens § 51, stk. 2, indeholder en bestemmelse om, at et på grund af ikke-rettidig betaling af årsafgift bortfaldet patent på ny kan sættes i kraft, når patenthaverens undladelse af at betale afgiften findes undskyldelig. Ansøgning om, at patentet på ny sættes i kraft, skal fremsættes over for patentmyndigheden uden ophold og inden 6 måneder efter den dag, da afgiften senest skulle have været betalt i henhold til § 42, stk. 3, og inden udløbet af samme frist skal årsafgiften med den fastsatte forhøjelse være betalt.

Da der nu ved lovforslagets § 72 foreslås indført en almindelig bestemmelse om genoprettelse af rettigheder, findes det hensigtsmæssigt at ophæve bestemmelsen i § 51, stk. 2, og overføre reglen til stk. 2 i forslaget § 72, dog således at fristen for indgivelse af begæring og betaling af årsafgiften fortsat fastsættes til 6 måneder fra udgangen af den frist på 6 måneder, der angives i § 42, stk. 3.

I paragraffens stk. 3 bestemmes det, at stk. 1 ikke finder anvendelse på prioritetsfristen i § 6.

Prioritetsfristen er ifølge Pariserkonventionen internationalt bestemt til 12 måneder og er afgørende for, på hvilket tidspunkt ansøgningen i visse henseender skal anses for indleveret og dermed for dens retsvirkning i det hele taget. Der bør derfor ikke gælde nogen adgang til genoprettelse af rettigheder i tilfælde af overskridelse af denne frist.

Til § 73.

Patentsamarbejdsaktaten forpligter de kontraherende stater til at genoprette rettigheder, der er gået tabt som følge af fristoverskridelser, og bestemmelserne i § 73 tager sigte på at opfylde denne forpligtelse, jfr. regel 82.

I modsætning til bestemmelsen i § 72, stk. 1, omfatter bestemmelsen i § 73 kun overskridelse af de frister, der er fastsat ved bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 15, (§ 31). I henhold til disse bestemmelser skal den ansøger, der vil videreføre en international patentansøgning i Danmark overholde visse frister, og fristoverskridelse medfører, at ansøgningen skal anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark.

Det følger af stk. 2, at den, der begærer genoprettelse af rettigheder, fordi en frist, som omhandles i § 31, er overskredet, skal indgive skriftlig begæring herom inden udløbet af de i stk. 1 nævnte frister.

Er betingelserne i § 73, nr. 1 eller 2, ikke opfyldt, er der intet til hinder for, at ansøgeren efter omstændighederne kan opnå genoprettelse af rettigheder alene på grundlag af § 72.

Til § 74.

Det bestemmes i denne paragraf, at der skal udfærdiges bekendtgørelse om genoprettelse af rettighederne, når en begæring i henhold til §§ 72 eller 73 er imødekommet og en patentansøgning, der er henlagt eller afslået, efter at den er blevet tilgængelig for enhver, som følge deraf skal optages til fortsat behandling. Det samme gælder, hvor et bortfaldet patent skal anses for opretholdt.

Hvis en ansøgning, efter at den er blevet almindelig tilgængelig, er henlagt eller afslået, eller patent er bortfaldet, hvilket bekendtgøres af patentmyndigheden, vil det område af teknikken, som ansøgningen eller patentet angår, stå til fri rådighed for almenheden, og genoprettelse af rettighederne i henhold til den foreslåede nye § 72 eller § 73 kræver derfor en ny bekendtgørelse herom.

Bestemmelsen i stk. 2 tager sigte på at beskytte den, der i tillid til, at en patentansøgning var henlagt eller endeligt afslået, eller at et patent var bortfaldet, har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen, inden det blev bekendtgjort, at rettighederne til ansøgningen eller patentet er genoprettet. Der gives den pågældende mulighed for at fortsætte udnyttelsen, hvis han var i god tro, da denne påbegyndtes.

En tilsvarende bestemmelse findes i patentlovens § 4, hvor forbyttelsesretten dog er betinget af, at udnyttelsen ikke udgjorde et åbenbart mis-